

γαρικού υπουργείου, άπαρτιζομένου εκ στοιχείων διαλύσεως μάλλον ή εδραιώσεως. Καί άφ' ετέρου ή ενεργεια της ρωσικής αύλης, ήτις πάντοτε επιποθεί ν' ανατρέψη τόν ήγεμόνα, όπως αντικαταστήσῃ αὐτόν δι' ιδίου της όργάνου.

Αί ενεργειαί αὐται έχουσι κυρίως κέντρον τήν πρωτεύουσαν καί τό Ρουσσούκιον. Κεκηρυγμένοι όπαδοί της ρωσικής πολιτικής ένταῦθα εἶνε ό κ. Σουκνάρωφ, της παλαιάς βουλῆς πρόεδρος, της πρό του ήγεμονικού πραξικοπήματος· έν δέ Ρουστσουκίω ό άρχιμανδρίτης; Κλήμης, ό πρόεδρος της έθνοσυνελεύσεως Τυρνόβου. Τά δύο ταῦτα πρόσωπα εἶνε δυσηρεστημένα διότι ουδόλως ώφελήθησαν άτομικώς εκ της μεταβολῆς τών πραγμάτων καί τήν δυσάρεστην αὐτήν επιτηδείως καρποῦνται οί Ρώσσοι.

Ίδού τό σημεῖον, εἰς ό εὕρεσκειται ή πολιτική ένταῦθα κατάστασις.

Ίδού ή τάλαινα Ἀνατολή έρμαιον τών ραδιουργιῶν της αὐστριακῆς καί ρωσικῆς αύλης. Τήν μέν Ρουμανίαν προσκολλωμένην εἰς τās πτέρυγας τοῦ άετοῦ της Γερμανίας, όστις πρό μικροῦ μόλις έρράπισεν αὐτήν· τήν Σερβίαν κατά τήν στιγμήν της άναπτύξεως τών όδοιπορικῶν της μέσων υπείκουσαν εἰς τās ρωσικάς προτροπάς καί επιδιώκουσαν τήν πτώσιν τοῦ βασιλέως τών· τήν Βουλγαρίαν μεταίχμιον επί ζητήματος συνταγματικοῦ, οὗ δέν έννοεῖ ἱῶτα καν ό λαός της. Ταραχή καί άμφιβολία καί δισταγμός έγχυνόμενα ως δηλητήριον καί πῦρ εἰς τήν καρδίαν παντός ποθοῦντος ιήν πρόοδον της πατρίδος τοῦ Ρωμούνου, Σέρβου ή Βουλγάρου.

Ός έλλην άλγῶ θεώμενος τήν κατάστασιν αὐτήν καί αναλογιζόμενος ότι αν καί έχθροί ήμῶν απέβησαν εκείνοι, υἱτίνες πρότερον μάς ήγάπων, αν έστερήθημεν της άρχηγίας παντός έν τη Ἀνατολή κινήματος οὔτε οί καταραδιοργηθέντες καί άποσπασθέντες ήμῶν εύτυχοῦσιν. Οί λαοί

της Ἀνατολῆς άπεσπάσθησαν άλλήλων όπως χρησιμεύσωσι βορά τών μεγάλων της ήμέρας· αὕτη εἶνε ή μόνη αλήθεια, τό μόνον πόρισμα, όπερ έξάγω από τών συγχρόων γεγονότων.

Πρόσπερος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Έκ Θεσσαλονίκης οὐδέν νεώτερον. Συσκέπτονται μόνον οί υπό της Μεγάλης Έκκλησίας σταλέντες Πατριαρχικοί έξαρχοί Δράμας καί Σερρών από κοινοῦ μετά τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης όπως συμβιβάσωσι τούς αντιμαχομένους. Ἀς έλπίσωμεν ότι επί τέλους θά ένθυμηθῶσιν οί λεγόμενοι αντιπολιτευόμενοι καί φιλελεύθεροι καί ριζοσπαστικοί τό ιερόν αίσθημα της φιλοπατρίας καί συνετιζόμενοι θά παύσωσιν άγωνιζόμενοι τοιοῦτον τραγικοκομικόν άγῶνα, ζημιόνοντες τόσον πολύ τόν μακεδονικόν άγῶνα.

Ἀς ένθυμηθῶσι τουλάχιστον ότι ό Μητροπολίτης, καθ' οὔ μάχονται τώρα, εἶνε αὐτός εκείνος ό πρό μηνῶν άκόμη κηδεύσας τήν βαρυσήμαντον εκείνην έγκύκλιον ήτις μόνη ή δύνατο—καί ήδυνήθη—νά γεννήσῃ Μακεδονικόν ζήτημα υπέρ τών δικαίων της Έκκλησίας καί τών Ὁρθόδοξων χριστιανῶν της Μακεδονίας. Έκτοτε τουλάχιστον ήμεῖς πρώτοι εκ της έγκυκλίου εκείνης όρμώμενοι άνεπετάσσομεν τήν σημαίαν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, καί ή σημαία εκείνη αναδιπλωθεῖσα υπό τοῦ λοιποῦ τύπου, ἱδού σήμερον καί εἰς χεῖρας υποψηφίου βουλευτοῦ, τοῦ κ. Κ. Ίεροκλέους, όστις από της αύριον θ' άρχίσῃ νά συγκινή τās Ἀθήνας, καί αἱ ἱδανικώτεραι καί ευγενέστεραι Ἀθηναί εἶνε άδύνατον νά μή ταχθῶσιν υπό τήν σημαίαν αὐτήν. Ἀς μή επιμένωσιν οί έ-

17

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

17

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. τδ. αριθ. 584)

Τά δωμάτια τών λουτρῶν τοῦ μεγάρου του έβλεπον εἰς τήν αύλὴν μιᾶς γειτονικῆς οἰκίας. Ἀλλά τὰ παράθυρα τών δωματίων τούτων ήσαν κλεισμένα με σιδηρᾶς κιγκλίδας. Έν μιᾷ στιγμῇ, διά τρομακτικῆς δυνάμεως τών μέχρι θανάσεως τεταμένων μυῶνων του, ό Γάστων κατώρθωσε νά βγάλλῃ ένα σίδηρο καί ή κυρία Βορεζέφ έφυγε. Ὀλίγα δευτερόλεπτα μετά ταῦτα ό κόμης, εἰσαχθεῖς πλησίον τοῦ Βλιγνῦ, ήσύχην καί μειδιῶντος, ήναγκάσθη νά όμολογήσῃ εἰς τόν

εαυτόν του ότι ήπατήθη καί ν' άποσυρθῇ ζητῶν συγγνώμην.

Ό κόμης κατώρθωσε νά κρύψῃ τήν λύσσαν του καί έδείχθη πρὸς τήν γυναῖκα του γαλήνιος. Έξ επιτηδείως ληφθεισῶν πληροφοριῶν όμως βεβαιωθείς ότι αἱ υποψίαί του ήσαν βάσιμοι, άπεφάσισε νά εκβιάσῃ τόν δούκα εἰς μονομαχίαν. Διευθύνθη λοιπόν πρὸς τήν λέσχην καί έπήρε τόν μπάγκο. Ἀφού τὰ χαρτιά έτελείωσαν καί έκοψεν ό Γάστων, ό κόμης σκαιῶς εἶπεν ότι δέν παίζει πλέον. Ό δούξ εἰήτησε ψυχρῶς εξηγήσεις, ό κόμης ήρνήθη νά δώσῃ τοιαύτας. Ὡς ήν έπόμενον πρόκλησις έπηκολούθησεν.

Ἡ διαγωγή τοῦ Βαρζέα κατεκρίθη όμοφώνως. Ἀλλ' ό σκοπὸς τόν όποιον έπέδιωκεν ό σύζυγος εἶχεν επιτευχθῇ. Τήν έπομένην θά έγίνετο ή μονομαχία. Έκτυπήθησαν εἰς έν μικρόν δάσος σφυδῶν, με πιστόλι, εἰς άπόστασιν εἴκοσι βημάτων. Ό Γάστων σεβόμενος παραπολύ τήν ζωήν του δέν έδείχθη γενναῖόδωρος πρὸς τόν σύζυγον της έρωμένης του. Εἰς τό δοθέν σημεῖον έπυροβόλησε καί εκάρφωσε τήν σφαῖράν του εἰς τήν κοιλίαν τοῦ αντιπάλου του. Ό κόμης έξαπλωθείς επί της αίμοφύρτου χιόνας έσηκώθη τότε επί τοῦ γόνατος μετ' άγρίας ένεργητικότητος καί σκοπεύων έπυροβόλησε τόν Βλιγνῦ. Ἀλλ' ή άδυναμία, ή προερχόμενη εκ της άπωλείας τοῦ όλονέν εκ της πληγῆς του ρέοντος αίματος, δέν άφῆκε αὐτόν νά σκοπεύσῃ όπως έπρεπε καί έπλήγωσε τόν δούκα μόνον εἰς τόν ὄμω.

Ό κόμης έπέζησε της φοβεράς πληγῆς του. Ὅσον δ' ά-

ναντίοι, καὶ μάλιστα ὁ γηραιὸς Χαδζῆ Σταῦρος Χαδζῆ Λαζάρου, ὅστις κακῇ μοίρᾳ ἔτυχε νὰ εἶνε Ρώσος ὑπήκοος, καὶ ὀχυροῦται ὅπωςθεν τῆς ρωσικῆς ὑπικουότητος, μὴ παραδίδων τὴν σφραγίδα, μὴδ' ἀναγκάζομενος εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ρώσου προξένου, ὅστις τί ἄλλο ἤθελε παρὰ τοῦτο!

Εἰς τὴν εὐρείαν αἰθουσαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ χαρτοπωλείου Πάλλη καὶ Κοτζιά εἶνε ἐκτεθειμένη προσωπογραφία τοῦ Κουμουνδούρου, φυσικῶς μεγέθει, γραφείσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρμενοπούλου. Καθημερινῶς σχηματίζεται κύκλος περὶ τὸ μέγα ὕαλωμα, θεωμένων, κρινόντων καὶ ἐπικρίνοντες καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ρεμβάζοντων ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ μεταστάντος πολυμηχανίου πολιτικοῦ. Καὶ τί σημεῖον καιρῶν! Ἐκεῖνο ὅπερ, οἱ πολλοὶ ἐκφράζουν ὡς τὸ κυριώτερον ἐλάττωμα τῆς γραφῆς, ὅτι ὁ καλλιτέχνης δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποδώσῃ, τὸ ἐπιπλέον μειδιάμα τοῦ ἀνδρός, ἐκεῖνο ἀκριβῶς γενναῖα μελαγχολίαν, διότι ὁ Κουμουνδούρος ἐμφανίζεται πολὺ πολὺ σκεπτικὸς, μελαγχολικὸς, συνηρεφῆει ὡς νὰ κλαίῃ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀπὸ καὶ ποῦ εὐρίσκεται, διότι ἐγκαίρως δὲν ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὴν σημαίαν τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ τοῦ τόπου, ὅστις εἶχεν ἀφωσιωθῇ εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἄφησε τὰ πράγματα νὰ καταντήσουν εἰς τὸ κατρακύλισμα τοῦ Τρικούπη καὶ τώρα νὰ ἐλπίζῃ ὁ τόπος... ἀπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην!

Καὶ ἄλλην εἰκόνα ὁ αὐτὸς Ἀρμενόπουλος ἐξέθεσεν ἐν τῷ αὐτῷ χαρτοπωλείῳ, Ρωσίδα ἢ μᾶλλον Κρκασιάν ἀγωνίστριαν, χανδζάρια ἐζωσμένην εἰς τὴν ὄψυν καὶ γιαταγάνιον εἰς χεῖρα κρατοῦσα, ἴσως δὲ καὶ ἀσπίδα εἰς τὴν ἀριστεράν ἢ τι ἄλλο. Ἐν τῷ συνόλῳ ἡ δευτέρα εἰκὼν εἶνε ἀτυχεστέρα τῆς πρώτης, ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης κατόρθωσεν ἐν αὐτῇ ὅτι ἴσως δὲν ἐπέδωκε, νὰ γράψῃ δηλαδὴ ἐν χαριέστατον πρόσωπον

τῆς ἡρώιδος τοῦ, ὅπερ ἴσως εἶνε ἀνάρμοστον εἰς τὸν ἀρειμάνιον χαρακτῆρά της, ἀλλὰ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θάλλει ἐκεῖ ἐπαγωγὴ ἀγγελομορφον καὶ λεπτοφυῆς, ἡλεκτρίζον πολὺ τὸν αἰσθητικὸν θεατὴν. Ἐπιτυχὲς δὲ καὶ τὸ βάθος τῆς εἰκόνης, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν δενδρύλλια ὑπομιμνήσκοντα λεπτοφυεῖς ὑδρογραχίας τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου.

Ἐγράψαμεν ἄλλοτε περὶ ὀργάνων τῆς πειραματικῆς φυσικῆς ἐνὸς Γυμνασίου παρερριμμένων εἰς ἐλεεινὸν κατῳγί, συντετριμμένων, ἐσκωριασμένων, τεθλασμένων.

Ἵνα μὴ συγχέωνται καλοὶ μετὰ πονηρῶν καὶ τάξις μετὰ ἀταξίας, λέγομεν ὅτι ὀργανοθήκας καλῶς διωργανομένας ἔχουν τὸ Γ' Γυμνάσιον, δι' ὃ συγχαίρομεν τὸν διακεκριμένον καθηγητὴν κ. Ἀναργύρου, τὸ Α' Βαρβάκειον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν ἀχρηστίᾳ, ἀγνοοῦμεν διατί, ἴσως τῶν καθηγητῶν χρησιμοποιοῦντων ἀντὶ ὀργάνων τὰ δάκτυλά των, τὸ Δ' Γυμνάσιον εἰς τῆς σκάλας τοῦ ὑπογείου ἀκόμη εὐρισκομένων τῶν ὀργάνων ἐν κάσσαις ἐρμητικῶς κεκλεισμέναις, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς φυσικῆς, καὶ τοῦ Διδασκαλείου, τελειοτάτη ὀργανοθήκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καλλίστου νέου κ. Μιχαλοπούλου.

Δὲν ἔχουν δὲ τὸ Δ' Γυμνάσιον, τὸ Β' Βαρβάκειον καὶ τὸ Β' Γυμνάσιον.

Καὶ οὕτω πως μένει ἡμαθὴς ἡ νεολαία μας εἰς τὰς μόνας ἐπιστήμας, ἐξ ὧν δύνανται νὰ διδασθῶσι κάτι τι.

Τὴν προσεχῇ Δευτέραν, 3 Ὀκτωβρίου, ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, ἐξακολουθοῦσαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς μεσημβρίας καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 μ. μ. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθητῶν συνεστήθησαν δύο ἐπιτροπαὶ μία μὲν διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν καθηγητῶν κκ. Γ. Σούτσου, προέδρου, Α. Ἀποστο-

φορᾶ τὸν Γάστωνα, μετὰ 23 ἐβδομάδας, εἶχεν ἀναλάβει τὸν συνήθη βίον. Ἀλλὰ, παράξενον γεγονός. Ἡ σφαῖρα τοῦ κόμματος Βορεζέφ φαίνεται ὅτι ἔλοφε τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ δουκός. Τὸ χυθὲν αἷμα τοῦ εἶχε διαταράξει τὴν εὐτυχῇ ἰσορροπίαν τῶν τυχηρῶν τοῦ πλεονεκτημάτων; Ἡ ὁ Γάστων εὐνοηθεὶς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς τύχης εἶχε κουράσει αὐτήν; Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τὰ ἐχάλασε μὲ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἐχάνεν ἀνεκδοτῶς.

Ἡ θαυμασία ἀπάθειά τοῦ τὸν ἐγκατέλιπε καὶ ἐγνώρισε τὰς ἀβεβαιότητας τοῦ παίκτη, ὅστις χάνει. Δὲν ἔρριπτε πλέον τὰ χρήματά του ἐπὶ τῆς τραπέζης μὲ τὴν ἀταρξίαν νικητοῦ. Δὲν ὑπερέιχε πλέον τῶν ἀντιπάλων του διὰ τῆς ἀταράχου γαλήνης του. Τώρα ὠχρία. Αἱ χεῖρές του διὰ νευρικῶν κινήσεων καὶ ἀκουσίως των ἐκτύπων ἐπὶ τῆς τραπέζης διακεκομμένα ἐμβατήρια. Οἱ ὀρθαλμοὶ του ἐδυθίζοντο κατὰμαυροὶ ὑπὸ τὰς ὀφρὺς του καὶ οἱ λευκοὶ του ὀδόντες ἐδάγκαναν μέχρις αἵματος τὰ χεῖλη του.

Ἄφινε τὸ χαρτοπαίγνιον κατὰ τὰς πρώτας χαρκαγὰς τῆς ἡμέρας, μὲ ἄτακτον κόμην, ἔχων λυτὸν τὸν λαιμοδέτην του, μὲ τὸ προτῆθιον τοῦ ὑποκαμίσου τοῦ ζαρωμένου καὶ μαυρισμένου ἀπὸ τὸ πράσινον τῆς τραπέζης ἐριούχον.

Κατέβη μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας τῆς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν ἀγούσης κλίμακας, τὴν ὁποίαν εἶχε θριαμβευτικῶς ἀναβῇ. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ χαρτοπαίγνιου χρήματα, τὸσον ταχέως ἀποκτηθέντα, κατεσπαταλήθησαν μὲ ἀστραπιαίαν τα-

χύτητα. Ὁ δούξ ἐστενοχωρήθη. Ἀπεφάσισε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ δάνειον, τὸ σύνθημα τοῦτο τῆς προσεχοῦς ἀνατροπῆς. Ἐχὼν τὴν ἀνάγκην τῶν ἄλλων, ἠσθάνθη ὅτι κατέπεσε καὶ κατελήφθη ὑπὸ λυσσώδους λύπης. Ἄλλοτε ἀπελάμβανε μετ' εὐχαριστήσεως θεσπεσίας τῆς ἰδέας, ὅτι αὐτὸς ἐκυριάρχει ἐφ' ὅλου ἐκείνου τοῦ κύκλου τῶν δυσπαλέων δι' ἡδονὴν ἀνθρώπων. Ἡ τύχη τὸν ὕψωσεν ὑπεράνω ὅλων τῶν συντρόφων του. Τὸν μετεχειρίζοντο ὡς ἀνώτερον των. Καὶ ὑπερηφανεύετο διὰ τὴν ὑπεροχὴν αὐτήν. Τὸ ὕψηλόν ὑπόβαθρον, ἐφ' οὗ ἐστέκετο, ἐν μιᾷ στιγμῇ κατεκρημνίσθη. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δὲν ἐκέρδιζε πλέον, ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ διὰ τοὺς χατοπαίκτας ἐκείνους. Ὅταν τὴν ἤρχετο εἰς τὴν λέσχην δὲν τὸν ὑπεδέχοντο, ὅπως ἄλλοτε, σιωπῶντες ἐκ φόβου θὰ ἐλεγέ τις. Ἐδέχετο δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μερικὰς χειραψίας καὶ κανεὶς δὲν ἄφινε τὸ παιγνίδι διὰ νὰ προσέξῃ εἰς αὐτόν. Ἐχάνετο μετὰ τῶν ἀδιαφόρων. Δὲν τὸν ἐφοβοῦντο πλέον.

Οὐδέποτε τὸ διὰ τὸ χαρτοπαίγνιον πάθος τοῦ ὑπῆρξε σφοδρότερον τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἐπαίξε πλέον φρενητικῶς. Ἐκέρδιζε καὶ ἔχασεν εἰς μίαν νύκτα κολοσσιαία ποσά. Δὲν ἦτο πλέον ὁ ἐπιδέξιος ἵππευς, ὅστις διευθύνει τὸν ἵππον του. Ἦτο ὁ φοβισμένος ἐφιππος, ὁ παρασυρόμενος ἀπὸ τὸν καλπασμὸν τοῦ ἱλιγγιῶντος ἀλόγου του, τὸν ὁποῖον δὲν θέλει νὰ σταματήσῃ, ἀν καὶ εἶναι περισσώτερον πιθανὸν ὅτι θὰ σπάσῃ τὰ κόκκαλά του παρὰ ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του. Καὶ πραγματικῶς δὲν ἐφθανε τὸν σκοπὸν του. Δι'

λου και Δ. Γονατᾶ, μελῶν ἡ ἄλλη δὲ διὰ τὰς κατωτέρας τάξεις ἐκ τῶν καθηγητῶν κκ. Ι. Σέχου, τακτικοῦ προέδρου, Α. Βουσάκη, ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν κκ. Α. Σούλη, Ι. Λαζαρίμου, Α. Δαμασκηνοῦ καὶ Κ. Μητσοπούλου, οἵτινες ἀνὰ δύο ἐναλλάξ θέλουσι λαμβάνει μέρος ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Εἶναι καὶ ὀλίγον *κατονιέρα* ἡ ἀσυνομία, μὴ ἐνοοῦσα νὰ δώσῃ τέσσεραις δραχμαῖς σφουγγαριστικὰ εἰς χαριτωμένην τινὰ σφουγγαρίστραν, ἡ ὁποία ὡς μόνη, διὰ τῆς ἀρμονικῆς ὡς ἄσμα φωνῆς τῆς μᾶς ἔλεγε ἔφτυσε ὅς τὴν πέτρα ὡς ὅτου καθάρισι τὸ πάτωμα. Νὰ δοθῶν αἱ τέσσαρες δραχμαὶ προὶν τιμῆς ἐργασίας καὶ νὰ παύσων οἱ κύριοι κλητῆρες ἐνοχλοῦντες τὴν γυναῖκα καὶ κακοηθεύμενοι.

Πάτραι, Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον Κορδιστὰν παρέλαβε σταφιδοκαρπὸν λίτρας 731,242 καὶ Αὐστριακὸν 136,633, ἀναχωροῦσι δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ τὴν Ἀμερικὴν τὸ δὲ δεῦτερον διὰ Τεργέστην.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Τρικκάλων ὅτι ἐν Ὁζοῦμ Καρχαλὰρ προσεβλήθη ὑπὸ νόσου καὶ ἐτέρα ἀγέλη βοῶν, ἐνσκηψάσης ἐπιζωοτίας καὶ ἐν τοῖς χωρίοις Μπασδάνη καὶ Σκέμ τοῦ Δήμου Σελανῶν τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας.

— Κατεσχέθησαν ἐν Πειραιεὶ 68 σαρδελοβάρελα ὡς βεβλαμμένα, προερχόμενα ἐκ τινὸς ναυαγίσαντος πρό τινος ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου. Τὰ ἐν λόγῳ σαρδελοβάρελα ἀνῆκον εἰς διαφόρους ἐμπύρους καὶ προηρισμὸν εἶχον νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τοὺς στομαχικοὺς λιμένας διαφόρων Πειραιωτῶν καὶ Ἀθηναίων. Καῦμένα στομάχια!

— Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως εἰς τὰς ἐν Κύπρῳ προξενικάς

ἀρχάς μας ἡ ἀπὸ τῶν προελεύσεων τῆς Κύπρου ἄρσις τῶν καθάρσεων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ αὐστριακὴ ἐταιρία τοῦ Λοῦδ ἐπαναλαμβάνει τὰς διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς προσεγγίσεις, ὥστε τὸ ἀτμόπλοιον ἀναχωροῦν ἐκ Σμύρνης θὰ προσεγγίσῃ Χίον, Κύπρον, Ρόδον, Βηρυττόν, Ἰόππην, Ἀλεξανδρέτταν καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ κατ' ἐὶς Σμύρνην. Πᾶσα ἡ νῆσος χαίρει ἄκραν ὑγείαν.

— Τὴν 29 φθίνοντος ἐν Θήβαις οἱ Κ. Καραμπίνης καὶ Σ. Μπούλης ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Χαρίση Σπανοῦ ἀλλοδαποῦ καὶ ἐτραυματίσαν αὐτὸν διὰ μαχαίρας ἀφ' οὗ προηγουμένως τοῦ ἀφῆρσαν 8 πεντόδραχμα.

— Καὶ ἕτερος φόνος συνέβη κατὰ τὴν θέσιν Βιοβαρδέϊκα Γεφύρι· ὁ Ν. Π. Λεωνίδα ἐφόνευσεν ἄνθρωπον ἄγνωστον ἐκ τοῦ χωρίου Ἐξάρχου τῆς Λοκρίδος καταγόμενον, καὶ ἐτράπη καὶ οὗτος εἰς φυγὴν.

— Τὴν νύκτα τῆς 24 φθίνοντος μηνὸς ὁ Εὐάγγελος Δαλῆς ἔλθων εἰς ἔριδα πρὸς τὸν Λουκᾶν Δ. Βαγαϊνᾶν ἐν τοῖς ἀμπέλοις τοῦ χωρίου Δαύλια τῆς Χαϊρωνείας ἐφόνευσεν αὐτὸν διὰ πυροβόλου καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεὶ· ἐνεβολιάσθησαν δὲ 51 ἄτομα.

Ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν εὐχαρίστως καὶ ἄλλην πρόδον ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, τὴν ἐξευγένισιν τῆς παντοπωλικῆς ἥτις ἐν μὲν Εὐρώπῃ ἀστράπτει ὡς ὑδράργυρος, παρ' ἡμῖν δὲ ἀκτινοβολεῖ ὡς χοῖρος! "Εν τοιοῦτον κατάστημα μαρμαρόστρωτον εἶδομεν ἐν Πειραιεὶ, ἀλλὰ νέαν παντοπωλικὴν ὁμολογουμένως θὰ ἐγκαινιάσῃ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου, ἀντικρυ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου νέον πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας **Παντοπωλεζὸν ὁ «Ἑρμῆς»**, ὅπερ ἱδρύσεν ὁ κ. **Π. Θανόπουλος**, ἀνὴρ προοδευτικὸς καὶ θέλων νὰ ση-

αὐτὸν αἱ παροδικαὶ τῆς τύχης εὐνοιαὶ ἦσαν ἀνωφελεῖς. Δὲν ἤξευρε πλέον νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῶν. Ἦτο μανιώδης ὅστ' παιγνίδι τοῦ καὶ ἔχανε ὅ,τι ἐκέρδιζε.

Ὁ πρέσβυς τοῦ τὸν ἔσωσε ἀπὸ ἀναπόφευκτον καταστροφὴν. Τὸν ἐπεφόρτιτε μὲ ἀποστολὴν τινα διὰ τὴν κυβερνήσιν τῶν Παρισίων. Ἡ μετὰ τοῦ κόμητος Βορεζέφ μονομαχία εἶχε προσεξήσει πολὺ κακὴν ἐντύπωσιν. Ὁ διπλωμάτης εὖρε καλὸν νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν δούκα ἐπὶ τινα καιρὸν. Καὶ τοῦ ἔδωκε ἄδειαν τριῶν μηνῶν. Τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε ζητήσει ἀπὸ ἐγῶισμὸν παλαιστοῦ, ὅστις δὲν θέλει νὰ φανῇ ὅτι ἐγκαταλείπει τὴν πάλιν, ὁ Βλιγνὺ τὴν ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς. Ἦσθάνετο ὅτι ἦτο κατεστραμμένος. Ἦθελε νὰ λείψῃ ἐπὶ τινα καιρὸν ἀπὸ τῆς Πετροπόλεως διὰ ν' ἀναλάβῃ καὶ νὰ καταρτίσῃ τὸ σχέδιον τῆς μελλούσης διαγωγῆς του.

Δὲν τοῦ ἔμενον πλέον παρὰ πεντήκοντα χιλιάδες φράγκων, ἀπομεινάρια τοῦ χαρτοπαιγνίου, τὸ ὅποιον ἐπὶ τινα καιρὸν ἦτο ἀληθὲς μεταλλεῖον χρυσοῦ. Μετὰ τὴν ἀπογύμνωσιν τοῦ αἰ ἰδέα· τοῦ μετεβλήθησαν αἰφνιδίως. Ἐν τῇ πέραν τῶν ὁρίων ἐκδεδιτημένη ζωῇ του, ἡ ἀνάμνησις τῆς Κλαίρης εἶχε χαθῇ. Ἦρχισε καὶ πάλιν νὰ συλλογίζεται τὴν μνηστὴν του. Ἐπανείδεν ἐν θελκτικῷ ὄνειρῳ, τὴν ἡσυχον καὶ γαλινναίαν αἰθουσαν τοῦ μεγάρου Μπωλιέ. Εἰς τὴν γλυκεῖαν λάμπιν τῶν πολυφώτων, ἡ Κλαίρη εἰργάζετο, κλίνουσα ἐπὶ τοῦ κεντήματός της, καὶ ἡ ὥραία τῆς ξανθὴ κόμη, ἔλαμπεν χρυσιζομένη ἀπὸ τὸ φῶς. Τὸν ἐπερίμενε νῆσος

χωρ, ἴσως καὶ στενάζουσα. Ἦρχισε καὶ πάλιν νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ ὠρκίσθη νὰ παραιτήσῃ τὴν πυρετώδη ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχρεώσται τόσας τραχεῖας ἡδονὰς καὶ τόσας σκληρὰς λύπας.

Ἐσκέφθη ὅτι ἐὰν τὰ λείψανα τῆς πατρικῆς του περιουσίας εἶχον κατασπαταληθῇ ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ ἦτο πλουσία, καὶ μὲ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων τοῦ ἐκ τῆς προικὸς της εἰσοδήματος, μπορούσαν νὰ ζήσουν καλὰ. Ὁ βίος ἐν Παρίσις δὲν ἐκόστιζε τόσον ἀκριβὰ ὅσον καὶ ἐν Πετροπόλει, ἄλλως τε δὲ εἶχε παρέλθῃ καὶ ὁ καιρὸς ὅπου ἔκανε τῆς τρέλλαις του. Θὰ ἔμεναν εἰς τὰ κτήματά τους ἐξ μῆνας διὰ νὰ κάμουν οἰκονομίαν, καὶ θὰ ἐθυσίαζον τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ εἰσοδήματός των διὰ νὰ ζώσιν ἀνέτως ἐν Παρίσις τὸν χειμῶνα.

Ὁ δούξ ἀνεζωπυρήθη διὰ τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ ἔγινε πάλιν οἷος ἦτο ὅταν ἐφυγεν ἐκ Παρισίων. Εὐρέθη ἄλλος ἄνθρωπος. Καὶ ἀπῆλθεν ἡδέως τῆς ἐπανόδου ταύτης πρὸς τὰς ὄνειροπολήσεις τῆς νεότητός του. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁδοπορίας του ἐβαυκάλιζε τὴν ψυχὴν του μὲ τερπνὰ περὶ τοῦ μέλλοντος σχέδια. Καὶ ὅταν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐσταμάτησεν ὑπὸ τὰ ὑελόφρακτα ἀμαξοστάσια τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Βορρά, ἐπήδησεν ἐλαφρῶς ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἐπανερχόμενος μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς Παρίσις· μακρὰν τῶν ὁποίων ἡ καρδίκα καὶ τὸ πνεῦμά του εἶχον ἀποπλανηθῇ.

μειώση τὸ ὄνομά του ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῆς πρωτευούσης μας.

Εἰθὺς ἅμα τῇ εἰσόδῳ τὸ βλέμμα ἀναπαύεται εἰς δύο μαρμαρίνας στήλας, διὰ τὰ μὴ λείψῃ καὶ ἡ ἀρχαιότης, ἐν ὅλοις ἐκεῖνοις τοῖς νεωτερισμοῖς οὓς εἰσήγαγεν ὁ κ. Θανόπουλος. Καὶ ὅποιον μὲν εἶνε τὸ πρωτοφανές καὶ πρωτότυπον καὶ παράδοξον αὐτὸ Παντοπωλεῖον, δὲν σὰς λέγομεν, διὰ τὰ κοπιᾶσθε, νὰ πᾶτε, νὰ τὸ ἰδῆτε, νὰ τὸ θαυμάσητε καὶ νὰ κάμετε καὶ τὰς ἀγοράς σας, διότι πᾶσα πρόδος χρήζει ὑποστηρίξεως.

Ἐρχόμεθα ὅμως εἰς τὴν οὐσίαν, καθὼς ἄνθρωποι οὕτως στικτοί, καὶ σὰς λέγομεν ὅτι ἐκεῖ θὰ εὑρητε **εἰς τὰ ἐδώδιμα καὶ τὰ ποτὰ** τὸν ὀραιότερον ἀρραβῶνα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Τα καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ καλλίτερα ἐγχώρια. Ἀπὸ ποτὰ, *βερμούτια, σαρτρέζ, κοριάκ, μαρασκίνο, κερασώ*, τὸ ἄνθος. Ἀπὸ τυριὰ, ἀφοῦ θὰ εὐρίσκητε ἐκεῖ μέσα καὶ **ἐθνικὰ τυριὰ**, ἥτοι τὰ περίφημα **Μανούρια τῆς Μακεδονίας**, ἔπειτα Θηδῶν, Μιζήθρας, καὶ μετὰ τούτα ὅλα τὰ εἶδη τῶν εὐρωπαϊκῶν τυρῶν. Ἐπειτα, τί **χαδιάρια** τῆς Γέλβας, τί **αὐγοτάραχα** τῆς Λαγαροῦς, τῆς νεας ἐσοδείας, τί μπίρας τῆς Βιέννης, καὶ τί, καὶ τί.

Καὶ ἀπὸ Ρετσινάτο; Μὴ μιᾶτε! Ὁ εἰσερχόμενος ἐκεῖ μέσα μελαγχολικὸς, θὰ φεύγῃ ἑκατομμυριούχος... ἀπὸ χαρὰ κι' ἐλπίδα.

Καθαριότης, περιποιήσις, ὑπηρεσία, ὅλα αὐτὰ συνταγματικώτατα ἐπιβεβλημένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Καταστήματος, Ὁανοπούλου τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Νέου Παντοπωλείου.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὅλα τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα ὑπέστησαν σπουδαίας ζημίας, διότι πλὴν τῆς μεσιτικῆς αὐτῆς ιδιότητος κάμνουνσι κρυφὰ κρυφὰ καὶ ταῖς δουλίαις των ἐντεῦθεν τὰ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀκούμενα μεσιτικὰ κρούσματα.

Ἐὰν ρίψητε ὀλίγα ἄγκυστρα εἰς τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα θὰ συλλάβετε οὐκ ὀλίγους ἰχθῦς, ὅχι πλέον μικροὺς καὶ ἐξησθενημένους, ἀλλὰ μεγάλους καὶ μὲ αὐγοτάραχα καλλίτερα καὶ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τοῦ ἀξιοτίμου πρωθυπουργοῦ μας.

Ἀπὸ 30 μέχρι τῶν 100 καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων δραχμῶν λογαριάζονται αἱ ἀπώλειαι πολλῶν μεσιτῶν, διὰ τὰ ἀμάξια, τοὺς λακέδες καὶ τὰ ἄλογα τῶν ὁποίων διόλου παρᾶξενον νὰ τοὺς γίνῃ τώρα ἡ γνωστὴ ἐκείνη εἰς τοὺς Brigands προσφορά:

— Voulez—vous quinze francs;

Δὲν μνημονεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν παθόντων, ἂν καὶ ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν κροτεῖ ὡς ρακέταν εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐστὶ αἰωνία! Ἀμήν!

Ἐν παρόδῳ μόνον λέγομεν ὅτι ὑπάρχουν μεταξὺ τούτων μεσίται δικηγόροι, μεσίται ἱατροί, μεσίται καλλιτέχναι, μεσίται ἴσως καὶ... παπαδες — διότι τὸ χρηματιστήριον

ὁμοιάζει τὸ μέγα καζάνιον εἰς τὸ ὅποιον ὁ Ὅμηρος ἐμαγείρευε τὸν κυκεῶνά του!

Ἔπειτα ἔχομεν θύματα, δηλαδὴ ἀθύρματα εἶνε δι' αὐτοὺς τέτοια μικρὰ πράγματα — εἰς τοὺς μεγάλους κεφαλαιούχους. Εἰς ἐξ αὐτῶν κρύπτει εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν του εἰκοσάδα χιλιάδων μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, πρὸς τὰς ὁποίας συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν τιμίων συμπολιτῶν μας ἢ τῶν ἐντίμων ἀπαγωγέων τῆς κάσας τοῦ κ. Δέγγλεση.

Διαθρύλλεται ἀκόμη μία μονομαχία—les gladiateurs—μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου Χίου ἑκατομμυριούχου καὶ πελοποννησίου τινὸς κεφαλαιούχου, ἡ πονηρία τοῦ ὁποίου μόνον τὴν φουστανέλλαν τοῦ μωραῖτου τῆς Βαθυλωνίας ἀπεξεδύθη κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως δὲν διαφέρει ποσῶς. Πούλος-πουλόπουλος, καὶ αὐτὸς ἔμπορος ἁλεπουδῶν, τραχανάδων κλ. κτλ. Ἡ μονομαχία ἐγένετο κατὰ λίαν παράδοξον τρόπον ὑπερβαίνοντα καὶ ὅλας τὰς ἀμερικανικάς! Ὁ εἰς δηλαδὴ τῶν μονομάχων ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ τοῦ χιλιάδας τινὰς χαρτίων, ἐνῶ αὐτὸς ἔρριψε κατὰ τῆς μούρης τοῦ ἐτέρου χιλιάδας τινὰς λιρῶν.

Αὔριον ἄλλα.

Μουφλούξης

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τὸ κόκκινο φόρεμα ¹ Κατώκου ἐν τινὶ οἰκίᾳ μὲ ἐνοίκιον. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας εἶχε συζευχθῇ πρὸ τινος μετὰ τινος γλαυκώπιδος τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνασο ν' ἀτενίσῃ χωρὶς νὰ μὴ μακαρίσῃς τὸν εὐτυχὴ σύζυγόν. — Ἦμην (παλαιά) ἀρχαῖος ἐνοικιαστὴς καὶ μῶλα ταῦτα ἐκράτουν τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ἐτόλμουν ὅπως ἀναβλέψω πρὸς αὐτὴν σπανίως τὴν ἐβλεπον καὶ ἐτι σπανιώτερον συνωμιλοῦμεν, μόνον ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον τότε συνδιαλεγόμεθα περισσύτερον. Ἡμέραν τινα, νομίζω κυριακὴν, τῇ ἐμέτρησα στρογγυλὸν τι ποσὸν τὸ ὅποιον τῇ ἐχρεώσθην μὲ ὑπεδέχθη μὲ ἀνέκφραστον καλωσύνην συνωμιλήσαμεν ὑπὲρ τὴν ὥραν ἐγελάσαμεν εὐχαριστεῖτο πολὺ λαμβάνουσα χρήματα καὶ ἡ εὐχαρίστησις αὐτῇ τὴν μετέβαλλε καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπὸ σιωπηλὴν καὶ σοβαράν, τὴν καθίστα λάλον καὶ φωνακλῶ, ὥστε σὲ ἐξεκούφαινε.

Τοιαύτη ἦτο, καθ' ἣν ἡμέραν τῇ εἶχον πληρώσει τὸ τελευταῖον ἐνοίκιον αἱ χεῖρές της ἔτρεμον καὶ παρ' ὀλίγον θὰ ἔπιπτον τὰ χρήματα κατὰ γῆς τὴν εἶχε καταλάβει σπασμωδικὴ κίνησις ἐγέλα, μηχανικῶς ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως ὅτι ἔλαβε χρήματα.

Ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἐξηπλώθην ἐπὶ τινος καναπέ καὶ ἐσχημάτιζον σκέψεις περὶ τῶν ἀθλοιστήτων τοῦ κύσμου τούτου δὲν μ' ἐξέφευγεν τῆς μνήμης μου ἡ φυσιογνωμία τῆς ἰδιοκτητρίας μου καὶ αἱ κινήσεις της ἐσκεπτόμην εἰς τὴν ἀπεριόριστον κυριαρχίαν τῶν χρημάτων καὶ μοι ἐφαίνετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὅτι ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι κολοσσαῖόν τι κάρων συρόμενον ἐπὶ τῶν τροχῶν τῶν χρημάτων καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἐσκόνταπτε εἰς τὸ πρῶτον βῆμα.

¹ Τὸ ὀφειλόμενον εἰς ἀνταποκριτὴν μας ἐκ Βραΐλας, ὃν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράφῃ ἄλλοτε ἀντὶ δι' ἐρυθρὰς ἐσθῆτας, καλλίτερα διὰ τὸ κόμμα τῶν Ἐρυθρῶν ἐν Βραΐλα, καὶ τὴν ἄλλην πολιτικὴν τῆς Ρουμανίας.